

Reichstag a Kinizsi utcában

Mazohista: Könyörgöm, üss!
Szadista: Azért sem ütlek!

...kifejtették, hogy a munkásmozgalmi jelképeket tiltó magyarországi törvény sérti az emberi jogokat, ellentétben az Európai Unióban érvényes demokratikus jogokkal, értékrenddel és hagyományokkal. Hangsúlyozták, hogy az antifasiszta harc jelképeit, a humanista kommunista ideológiát nem lehet összemosni a fasizmussal. (*A Munkáspárt elnöksége, A Szabadság 2003. XII. 20. 9.*)

Néhány neves liberális politikus a közelmúltban létrehozta a Jászi Oszkár Alapítványt, mely aktív közreműködésünk mellett azon lesz, hogy a szélesebb közvéleménnyel, ideértve különösen az ifjabb korosztályokat, megismertesse és megkedvelhesse, s politika számára ugyanakkor ma is követhető (és követendő) példázatként állítsa Jászi szociál- és nemzeti liberalizmusát, s a harmadik évezred elején is progresszívek ható elvi politikai állásfoglalásait. (*Csözik László az SZDSZ-Újgeneráció és a Jászi Oszkár Alapítvány Kuratóriumának elnöke, Élet és Irodalom, 2004. január 12. 2.*)

Kezd összenőni a jobbszél az útszéllel. (*Mester Ákos, 168 Óra, 2004. január 8.*)

Kövér kétes tanácsokkal látta el az erdélyieket, a Vajdaságban lenullázták magukat a magyar pártok. Orbán hamisnak nevezte az ország költségvetését Brüsszelben, hozzátéve: itthon ezt mindenki tudja (csak nem mondja – így leszünk „bűnpártolók”).

Egy „védőügyvéd” megengedi magának, hogy pojácaként provokáljon a tárgyalóteremben. Az európai parlamenti képviselők választásakor a MIEP listavezetője a jó nevű Hegedűs Loránt.

A Prima Primissima közönségdíjával kitüntetett Hír Televízió fórumán bizonyos „Fingomajom” azt teszi közhírré, hogy „Mit hazudott ma Kovács”. (Ideje lenne kiadni a közönségességsdíjat is. (*Bölcs István, 168 Óra, 2004. január 8.*))

Polt igazságérzetéről regéket mesélnek a fiúk, végre van egy nem közszerelő, politikától abszolút mentes rádióelnökünk, a gazdasági gondjainkban teljesen véden Járaink. Talán csak a Szász... De ott is csak a seprűnyelet kellene cserélni. (*Népszava, 2004. január 10. 16.*)

Bár a magyar kormány bizonyosan óvakodni fog a februári Magyar Állandó Értekezletre a Nemzeti Tanácsot meghívni, a Fidesz jónak látja további elvtársi segítséget nyújtani az RMDSZ tiszteletbeli elnökségét is elvesztő, engesztelhetetlenül radikális Tökés László körül szerveződő Nemzeti Tanácstagoknak. (*Népszava, Szász István, 2004. január 10. 7.*)

A hig- vagy indulatkeresztényekben az a legkellemetlenebb tulajdonság, hogy képtelenek rendesen végigjárni a stációkat, hanem csak a korbácsolásra és a megfeszítésre hajtanak, az evangélium többi része nem érdekli őket. Barrabás is elég sokat köszönhet Jézusnak, mégsem hallottunk róla, hogy keresztet állított volna Pilátus és Heródes ablaka alá. (*Magyar Hírlap, 2004. január 9. 3.*)

...a marxista elméleti alapokon küzdő jobboldal forradalmi helyzetválságnak képzei a Tilos Rádió ügyét (legalábbis), tízezres tüntetést gondolnak a rádiónak otthont adó volt mozi elé. Megkockáztatom: a Tilos ürügyén kirobantott cirkusz mögött legalább olyan – józanul, hideg fejjel gondolkodó – cinikus erők állnak, mint amilyen cinikus részegen Barangó. (*Andrassó Iván, Népszava, január 12. 7.*)

...a megosztó célzatú karácsonyi keresztállítások óta az a politikacsinaló publicista kör tematizál, amelyik az abszurdtól sem fél, csak hogy megmondhassa a nemzeti tufifrankót. (*Seres László, Népszabadság, január 12. 3.*)

Egy-egy brutális vallásellenes kirohanás viszont – mely csak azért gyűlöletkeltő, mert gyűlöletet ébreszt megfogalmazójának vallásellenes álláspontjával szemben – heteken át gondoskodik arról, hogy a szenteskedők szájáról ne száradjon le a tajték. (*Eörsi István, Népszabadság, január 12. 16.*)

Vasárnap Budapesten ugyanis semmi új nem történt. Csak egy kicsit többen voltak, csak egy kicsit szervezettebben, némileg hangosabban mutatta meg magát az árpádsávos zászlókat lengető, lincse kész tömeg... a december 24-i részeg, otromba böffentés a Tilosban senkit sem fenyeget léteiben. (Rádásul mindenki elhatárolta magát tőle.) De jó ürügy volt ez arra, hogy ismét utcára vonulassák elpuhulóban lévő talpasait... A vasárnapi sokaság nem a keresztényi szeretet jegyében emelte fel a feszületeket.

Ez leginkább inkvizítori mozdulat volt. (*Miklós Gábor, Népszabadság, január 13. 3.*)

...a mindenre elszánt szélsőjobboldaliaknak a

legkisebb alkalom is elég féktelen ösztöneik szabadon engedéséhez. (*Várkonyi Tibor, Magyar Hírlap, január 13. 3.*)

A Tilos Rádió ellen kialakult szemforgató lincshangulatnak véget kell vetni. (*Molnár Péter, Népszabadság, január 14. 16.*)

...elengedhetetlen, hogy a jobboldal végre képes legyen (politikai) „rezervátumba” zárni – a náciakat.

Hajrá Magyarország, hajrá Tilos Rádió! (*Gusztos Péter, Magyar Hírlap, január 14. 14.*)

„Köztársasági” szabálysértő az, aki közterületen szemetel. Nincs hír arról, hogy az égéstermék szorgos kezek maguk takarították volna el. (*Kolláth György, Magyar Hírlap, január 14. 14.*)

Honnan indult az egész?

Talán a keresztetektől... nálunk ormótlan fakesztek emlékeztetnek a köztéren karácsonykor, hogy az ünnep keresztény...

Keresztállításból így lesz zászlóégetés. A politikai marketingakciókból meg dühkitörés, kereszt-hadseregnek beállított gyűlevész had. És rengeteg butaság. (*Varga Gergely, Magyar Hírlap, január 14. 14.*)

Pál Márton a Hír Tv-ben elmondta, hogy a zászlóégető fiatalember a Tilosnak is otthont adó Kultiplax moziból jött ki, és oda is ment vissza. (*Népszabadság, 2004. január 16. 1.*)

A rendőrök látták az esetet. Ott álltak szemben velünk, háttal a Kultiplax mozinak és mosolyogtak. Hat-hét fiatal rendőrről van szó, akik a kordonon kívül voltak ugyan, de nem állt akkora tömeg közöttünk, hogy ne látták volna a zászlóégetést. Úgy öt méter volt közöttünk a távolság. (*Népszabadság, 2004. január 16. 4.*)

Megnyilatkozott tegnap a Tilos elleni megmozdulást szervező Rákosmenti Polgári Körök vezetője, Pesti Imre is, aki a Tv 2 hírműsorában azt mondta: tudomása szerint a Tilos Rádió épületéből vittek a demonstrálók közé a később felgyújtott izraeli zászlót.

Csabai Gábor, a Tilos Alapítvány kuratóriumának elnöke a Tanú című filmet idézve azt válaszolta a Tényekben, kollégái nyilván békaembernek öltözve csempészték ki az ürgebőrből kötött zászlót az épületből. (*Magyar Hírlap, 2004. január 15. 4.*)

Áder azt fejtegette, hogy a Tilos Rádió elleni tüntetés az izraeli zászló elégetése – „ez a provokáció” – a szocialistáknak állhatott érdekében. „Akik úgy gondolják, hogy ne erről a problémáról (a Tilosban elhangzottakról) kelljen beszélni a jövőben, hanem tereljék el a figyelmet erről, azok nyilván oda szerveztek néhány embert, akik aztán ezeket a zászlókat felgyújtották”...

Áder logikája alapján a Tilos egy jobboldali műhely, mert abból az ügyből, „a jobboldal próbál politikai tőkét kovácsolni”. Most viszont az izraeli zászló elégetésével beállt az egyensúlyi helyzet, mindkét oldálnak van hónapokra elegendő muníciója, így a viták teljes bizonyossággal a következő párbeszéd köré fognak sűrűsödni:

– Irtás!

– Zászló! (*Sztanóczy András, Magyar Hírlap, január 15. 3.*)

...az esemény vezérszónokainak munkássága régtől fogva egyező irányelvű a január 2-i tüntetésen zsidóellenes tivornyára heccelő felszólításaiéval... Az elhangzottak mellett egy politikai karakterrel nem rendelkező, igen kis számú hallgatói réteghez szóltak, mégpedig éppen szentesten, amikor még az egyébként néhány száznál is kevesebben figyeltek az adóra... a gyalázatos módon ki nem rúgható szerkesztők által koncepcionálisan megtervezett és egyszer sem megbánt – zsidóellenes és rasszista műsorok, vagy a Magyar Fórum nyilas gazemberséget reklámozó szellemisége, a Magyar Demokratának Adolf Hitler rehabilitásától és a holokauszt tagadásától sem visszariadó galádsága...

Nem gondoljátok-e Testvéreim, hogy nem első sorban Bajtai Zoltánért kellene imádkoznotok, hanem a valóban közveszélyes és evangéliumtagadó B(...) Z (...), B(...) A (...), L (...) I (...) és szellemi társutasaik megtéréséért...

Végül, nem gondoljátok-e, Testvéreim, hogy... kereszténynek lenni ebben az országban egyet jelent bizonyos pártpolitikai nézetek képviselésével, vagy éppen az izraeli zászló égető, „mocskos zsidók”, „zsidók haza” rigmusoktól kipirult és csöcselékjelzőként sárga kereszt alatt hörgő Orbán-polgár körös Krisztus-ellenességgel? (*Majsai Tamás, Népszabadság, január 16. 18.*)

Összeállította: JPP